

Aven om en hel del saker ingående måste diskuteras, hyser bägge parter goda förhoppningar om att en överenskommeelse framgångsrikt skall kunna avslutas.

Amerikanska genomsnittshemmen bekvämare inredda än svenska.

Amerikanska genomslitthem, stads
hemmen inräknade, är bekvämare in-
redda än de motsvarande svenska.
I vardagsrummet härliga fätöjler och
soffor, randiga eller blommiga pa-
steltfärgade tapeter, lampor av alla
modeller och mjuk, härlig matta.
som täcker hela golvet. Detta även i
tämigen enkla hem. Sovrummen är

Elsa Lindström.

Örkelljunga
Till ordinarie lärare
vid Örkelljunga småskola har an-
tagits Rut Larsson.

avräknat till producenter fr. den 1/12 1947.
För prima friska grisar (15 kg, vikt) kl. i 2 kr. per kg. fr. centralens uppsamlingsplatser i Gästrik och Blekinge. Noteringen ska med det statliga garantipriset för remisgrisar kl. i från av centralens veterinär friskförklarade b. uttittningar avräknas 15 öre högre. Grisar per kg. än övriga kl. i gr. r i alla viktgrupper.
(Oförändrade.)

— En högtidlig jordfästning förrättades i Hinneryds baptistkapell i fördags, då stoftet efter hemmansäg. Alfred Johnson, Snällsböke, vigdes till den eviga vilan. Akten inleddes av pastor Joel G. Larsson, Hässleholm, med bibelläsning och bön. Fruarna Karin Larsson, Tomeilla, och Ruth Larsson, Hässleholm, sjöng en hymn. Pastor K. A. Larsson, Tomeilla, förrättade jordfästningen och höll ett tal. Å baptistfö-

ationer.

blev ändrad till lokalprogram. Orsaken var att stadens organisk, musikdirektör Nils Sandén, vägrade att gå med på de änkekall, som Radiotjänst framställde beträffande minskad tjänst. Radiotjänst har haft mindre goda erfarenheter av att organisatorer ryckt in egna verk i radiotjänsternas sterna och hemställe, därför att h. Sandén skulle vara ut sitt eget postludium mot något erkänt kyrklyckverk. Hr Sandén vägrade dock och resultatet blev att Västerås domkyrkohälsan i stället fick svara för söndagens högmässa i riksradioprogrammet.

BILK & BILSKONT

RADIOPROGRAMMEN

Lös Eder radiolicens!

TISDAG

ONSDAG

Riksprogrammet:

- 7.00 Melodier i morgonväknen.
7.10 o. 7.25 Morgongymnastik.
7.45 Morgonandakt (pastor Sven Ljungdahl).
8.00 Nyheter och väderlek.
8.10 Morgonattirån.
8.30-8.50 Hemmets magasin.
12.00 Klockspelet från Stadsbornet; dagens dikt. Direktör: Grammfon-musik.
12.30 Nyheter, väderlek, fondbörsen.
12.55 Tidssignal.
13.00 Bilder från Australien.
13.20 Kabarett, spelar under ledning av William Lind.
14.10-14.30 Vart skall jag vända mig? Brevlåda för sociala frågor (Anna Lisa Söderholm).
14.30 Väderlek.
14.40 Elsa Nyblom läser vidare ur sin flickbok.
17.00 Den unga musiken. Medv.: Lilly Purlin, sång, Knut Almqvist, flöjt, Nils Othberg, klarinett, och Bruno Lawer, kontrabas. Vd. Tjellberg. Säg Nybrant.
17.30 Modern finsk lyrik i svensk översättning av Ragna Ljunstedt. Uppläsning av överförfattaren.
17.45 Grammfonmusik. 1. Övertyr ur "Nötkäpparsavisen" (P. Tjälkqvist). 2. Labence (H. Berlioz). 3. Fantasi för harpa (C. Saint-Saëns). 4. Två sånger för kör (M. Havel). 5. Nocturne nr 6 Des-dur op. 62 (C. Faure). 6. Pastorat ur "Arlesiennevit nr 2" (G. Bizet). 7. Onaway! Awake, beloved ur "Hävartha" (Colledge-Taylor-Louise-fellow). 8. I wanna (Fairbanks-Fields). 9. Gammasvals i Roslagen (R. Taube). 10. På gården står en musikanst, tango (Gullmar-Kjeller-Knecht). 11. Öppunda, han-bok (G. Egerstam). 12. Kända marscher, polkuri.
18.15 Ten Minutes of English (Gunnar Holmberg).
18.55 Middeldelen.
19.00 Nyheter, väderlek, Dagens öka.
19.30 Att svara eller inte svara. Gösta Knutsson frågar med hjälp av Thore Ehrlich och Världsförk.
20.10 Gustaf Torrestad sjunger till Jerry Högesteds ensemble.
20.35 Hur ser han ut? Lästapel för radio av Vittorio Minicelli. Översättning: Elsa Barone. Regi: Carl-Otto Sandgren. Personer: Valerio Vaili, Hård radiostjärta — Gunnar Björnstrand; Fausto, hans betjänt — Georg Funquist; Susetta — Maj-Britt Nilsson; Pietro, hennes far — Erlend Collander; Gabriella, hennes väninna — Bolan Westin; Ruggero, hennes kusin — Per Oscarson.
21.05 Garaszy-kvartetten spelar.
21.45 Romersk rätt. Föredrag av prof. Henrik Munstedt (Uppsala).
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30-23.10 Ett program om kammar-musik av Hans Eppstein.

Byn brinner.

Av OSCAR FAGERBERG.

I huset inom är och natt. Gud skyddade oss alla! — sade Måns.
En hård nordvästvind började draga fram, som slog sin giriga klo i skivlände haltmatk och darrande knutar.

Bådar det regn — mårntro? Eller vad säger du, som både ser i syne och kan tyda tecken, sporde Abram.

Måns gjorde ett ögonkast bort mot åsarna i nordväst och svarade: — Torken kommer att hålla i. Än har icke Låfalfan rätt blåmanden, den spår uppehållslös. Äcke me ä' d' inte sagt, sade Måns och gjorde en knyck med näven.

Männan etgo inom gårdsporten och gingio byatan framåt. Folket hade vaknat upp. Liv och rörelse rådde kring liden och långor.

Bort vid nordöstra lustgårdsvinken hade Stor-Frans rest sig och var i färd med att riva haltmatket av fähuset. Ty den dagen skulle han ha tagit sig till.

Husbonderna stode drängarna i arbete. Matmödrarna etyre och ställde. Pigorna sprungit ut och in med byttor och stävar i händerna.

Måns tjuvgräsa dotter Stina stod lutad över sandhön och skurade en balja. Hon var ikallad ett huckle av skurd, grönt livsteyke och en tunn kjörd av hampa, som nådde kniet.

Hennes bara fötter voro dagvåta. När hon stötte sig utifrån baljans skugga lyste solreflexen på de smidiga vristarna. Hon var yngst av Måns döttrar och hade alltid betraktats som "förmär" än de andra. Och underserverna nämnde henne som byns vackraste mö. Mer än en gång hade drängarna snubblat för trösklar och skaklar, då Stina på lätta fötter låt genom byttan.

Längre bort i vreten satt en annan mö vid sin bok och knöt solv. På en trefotastol utanför stugväggen satt Jonsa-Far. Han hade dragit förskuren över nacken och blev klippt i håret av Karl-Magnus. Liksom liens valhiätt svep över vallen skuro grepsaxens långa käftar fram efter träkrammen i det tjocka, tovigä häret.

Bort vid skulekulkarnas fram i undangömd vrå, där humlestängerna reste sig, hördes en släpstens gruvliga gny. Tröaxeln skar mot de torra eklagren i kväl och jämmer som om släpsten kommit i nöd.

Vid norra gårdslängan där bryggstugan hade sin plats stökade en humsor, som med hjälp av pigorna rustade till storbyrk. Tor granvård bars in och lades på hårdan. Elden flammade och smuttrade kring den stora, sjundade kitteln så flamm och

gnistor mängde upp med röken genom det rymliga skorstenshålet. När fågatan hördes skallornas klappakt. Det var valpköarna som drog bän med de seniga, småväxta korna ut mot de tuviga, dälliga betesvidderna.

Arbetet — dagens rättfärdiggörande hade börjat i den stora byn. Vinden tilltog och övergick till storm. Hettan var döva, kvav och tung. Alla avsettade under arbets-tryck.

Uppå taket lade karlarna halmblek efter halmblek i rask takt och avlades med raft och vindor. Men störst var brådsken hos kvinnorna vid byk-karet.

Vid middagstiden kom en störtvind. Det brakade i de gamla husen. Damm från vägar och stigar molnades upp som rök från ett skogs-bränne. Elden i bryggstugan körde och bolmade, lågorna slickade upp över skorstenenskransen. Ett brinnande flarn följde med vinden tvärs över gatan och föll ner i hallen efter det rivna taket. Elden rotade sig hastigt i den fiskeiska, bossiga högen. Och drivna av stormens makter lade lågorna breddan till.

Bygden blöte i heten. Villervallan blev stor. Stagnerna restes, båtshakarna rycktes från sina hängre, brunsvikterna sattes i rörelse, ämbär och kar fylldes, träspurna kommo fram. Kvinnorna öste med skopor och krukor och med de kärl, som loro villgängliga. Då ringarna satte kyrkklockorna i gång var tredjedelen av byn förbränd.

Ledda av elddraget och röken hade granbyns folk till. Men inget kunde göras utan rädda vad räddas kunde.

Efter ett par timmar var byn avbränd och tomtorna öde. Hanen hade galit — icke i ålåg — med sin röst hade han tvingat lågorna till lydnad.

Mer än sexton familjer och en del undantagshjon stodo hemlösa. Murhållarna med sina skorstenar reste sig i sin nakna grejs över ugns-bottnar och fläskspisar såsom vårdarna på ett järnåldersgravfält.

Späckvald och halvkvast ävng gingio sökande ut på fälten och kände sig vilse. Fredat från lågornas rov lågo utanför tomtorna alalhanda bohag utkastat. Vagnar och slädar, harvar och årdar stodo om varandra.

Härs och tvärs lågo ljusstakar, skor, skålar av trä och teck, eldpladar, västvedelrar, skaklar, lövknävar, yxor, sittbänkar och stolar, byttor och kar. Långre bort uppstakad i hög, lågo ryor och fällar, vävknävar, vantar, långstrumpor, kalvskinn, hamp, och linnknäpp. Sidledes om stodo ett par brännvins-pannor i blank koppar påminnande om kornvinsens rusande eld.

När det hemlösa folket betraktat förödelens stygelse en stund, där röken tvingade sig upp ur fanter

och stybb, sade Måns — han som var den visaste av bymännen:

Knippen edra händer. Den Nådige må tack vara att ingen mansspillan skett. Det är hårt att stå hemlös, men vi litat till vår Herre och vår nästa. I grund är vi icke slagna. Vår finad är fredad och väkten står löstesk. Hus går att bygga, det vi mist går att skaffa. Storöken står färdig för skaffa. Förtrösten infel! Men på dessa ruiner resa vi inga vägar mer. Vi sprida ut oss. Varje hemmansägare bygger på sitt skett. Låtom oss vara eftertänksamma och hålla ihop. I samja och flit skola vi återuppbygga byn.

— Gott och väl så, men läs ett Gudsför oss, ropade en kvinna ur hopen.

— Jag har inga pengar, sade Måns, biblarna äro brända, spånböcker och postillor äro aska. — Det är inte i bokstaven Guds kärleken ligger, utan fastmer i hjärtat.

Då folket rådelagit en stund om sina angelägenheter och viktiga behov, grepo de an att skifta tydet med faru räddat ur eldens giriga gap.

Svårt är, att i detalj pressa sanning ur sigen. Som mitt hembygd-folk berättat mig om detta öde — så berättar jag nu.

Efter branden uppstod byn i en annan gestalt och gled in i ett nytt skede. Gårdarna anlades med så långt avstånd från varandra att den ene inte störde den andres ro.

Ålarna byggde inte för stundens flykt utan för framtiden. An i dag finnes hus kvar i byn som vittnar om denna nydning.

I detta nu sitter folket fotfast i byn. Husen äro välhållade och inbyggda. De stora ladugårdarna vittna om åkrarnas rikliga givor. Allt detta i all åra för deras flits skil, men det är på gammal grund de bo och arbeta.

Slätt och jämn ligger nu åkern, på vilken byn en gång låg. Den åkern minner om mycket och har mer att förmå än en vanlig odlarhistoria. Låt mig fråga: När skall minnesten reas på de förgångna tomtorna?

Förnyrdkaren, som går där över, finner endast: plöghvår, full. Grundstenarna äro bortfödda, allt är utjämnat. Där går inte stegen över poensian råkiga spång, utan foten har fäste mot prosans verkliga brygga.

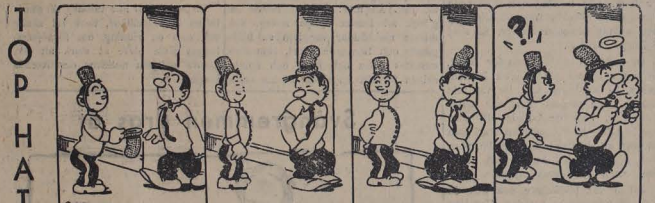
Hembygd! Ljuv är du att skildra, vare sig teckningen går över förtida liv i helg och söcken eller över bränd tomt och skövade hus, ödemarker och spadbragder, skogar och fiskevattnen, fågelliv och äventyr.

(Eftertryck förby.)

Predikoturer

Laholm, Sion, Goodtemplaralkalen: Tisdag 8 böen. Torsdag 8 väckelsemöte. A. J. Berg.
Vallboaga, Missionshuset: Onsdag 8 väckelsemöte, P. J. Berg.

MED SLU FÖR FRAMTIDEN.

T O P H A T B A S K I E L E

ÖKENHJÄLTEN FRÅN NORDEN

Roman av Anders Ege

Det misslyckades naturligtvis. Till den obevännade ställningen sållade sig påträngande och oroliga funderingar över situationen i Yenko under det interregnum som stundade. Lawrence hade satt allt på ett kort. Gick det galet vilade ansvaret på honom. Då kom han plötsligt att tänka på Sidi Abdullah i Henakiyeh. Det var en tapper och klok, fast litet betänksam. Under sin framgångsrika berättelse av Talf hade han stadfäst sig

honom så mycket bekymmer att varje tanke på Yenko säkert skulle vara bortblåst ur hans hjärna för alltid. Idén var så lysande, att den som sagt höll Lawrence både vaken och vid bästa humör hela natten. I själva verket hade han totalt glömt bort både Daud och hans rekognosering, när Farrad och Mahmud plötsligt uppenbarade sig i hans bergsskrevor och rapporterade att gryningen var nära, men att Daud ännu inte kommit tillbak.

Lawrence sprang upp. — Då måste vi ta reda på honom, pojkar! Ni ska se, att han har fastnat hos turken i alla fall. Men så sant jag lever, där ska han inte längre bli kvar.

Gryningen kom och sopade dimslöja från Dhifrans hjässan. En lätt sydlig vind började blåsa, varslande om en klar dag. Lawrence kastade en blick på sitt armbandsur — klockan fattades några minuter i felen. Revlens hos turkarna brukade aldrig blåsa.

Lawrence samlade sina pojkar omkring sig i berkskrevan nedanför kringlet, och började instruera dem. Men han hade inte hunnit mer än halvvägs, då han blev avbruten av ett utrop av Mustafa från Deraa, som visserligen hörde litet illa, men till gengäld hade så mycket vaknade

oe de turkiska läkten omkring källan. Till ett antal av ungefär hundrafemtiot hade de rest i en halvveckel bakom källan och på ömse sidor om den vaktade en gevärspost. "Vaktade" är dock kanske ett alltför generöst ord; mannen till vänster hade slagit sig ned på den breda stenfrisen kring källan — på hans mellan axlarna nedslungna huvud och ställningen i övrigt syntes att han var djupt insomnad. Kamraten på andra sidan stod snovlig upp och ned, hans öronlugg var stenbelagda och erinrade Lawrence om legenden, att en riktigt uttrött turk kan sitta i ständigt ställning.

Hur som helst — att överraska vinden med ett frontangrepp skulle vara alltför riskabelt och säkerligen ganska utsiktslös. Men om man gjorde en kringvandring rölse och smög sig på honom bakifrån fanns det kanske en chans att åstadkomma den viljervalla, som kunde bereda Daud ett tillfälle att fly.

Lawrence samlade sina pojkar omkring sig i berkskrevan nedanför kringlet, och började instruera dem. Men han hade inte hunnit mer än halvvägs, då han blev avbruten av ett utrop av Mustafa från Deraa, som visserligen hörde litet illa, men till gengäld hade så mycket vaknade

BO utredningar i stad och på landsbygden. realiserar under hand eller på offentlig auktion. köpas och säljas redigt och billigt.

LAHOLMS INKASSO- & AFFÄRSBYRA.

Tel. 80.

MANDER CARLSON

Tel. 80.

Billighetsprenumeration

En glad och trevlig veckotidning under december i år och hela nästa år (13 månader) för endast kr. 3:85! Så häpnadsväckande billig blir TRI-UMF, om ni genast sänder in avgiften till vårt postgirokonton 27040, Tri-umf, Uppsala.

13 månaders god och underhållande läsning för endast 3:85

sina förfärliga kängor. Vad ska det tjäna till att slå så grova spikar i lådersulorna?

Äls från Tafas brummande till. — Låt oss vara vänner igen, Daud! Nästa gång något tillfälle yppar sig ska jag ta stryk till din skull.

— Det är bra, pojkar, nickade Lawrence. Men låt nu Daud berättat.

— Det är egentligen inte mycket att tala om, sade Daud. Dom har grävt skyttevägar framför läget och i en av dem lyckades jag komma ner. Sen var det ju ingen konst att åla fram i graven och ta sig upp längre bort, där det inte fanns några vakt-porter. Ur flera tält lyste det och to-bakörerna stod som en dimma under tillfukarna. Jag kunde ha gått omkring och visslat utan att bli hörd — så som dom skrekades jag komma ner.

Sen var det ju ingen konst att åla fram i graven och ta sig upp längre bort, där det inte fanns några vakt-porter. Ur flera tält lyste det och to-bakörerna stod som en dimma under tillfukarna. Jag kunde ha gått omkring och visslat utan att bli hörd — så som dom skrekades jag komma ner.

Sen var det ju ingen konst att åla fram i graven och ta sig upp längre bort, där det inte fanns några vakt-porter. Ur flera tält lyste det och to-bakörerna stod som en dimma under tillfukarna. Jag kunde ha gått omkring och visslat utan att bli hörd — så som dom skrekades jag komma ner.

Sen var det ju ingen konst att åla fram i graven och ta sig upp längre bort, där det inte fanns några vakt-porter. Ur flera tält lyste det och to-bakörerna stod som en dimma under tillfukarna. Jag kunde ha gått omkring och visslat utan att bli hörd — så som dom skrekades jag komma ner.

(Forts.)